

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐνάτος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρροῦνται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἰς ἑτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

10 Φεβρουαρίου 1880

Ἀθῆναι 4 Μαρτίου 1824 Ε. Ν.

Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ
ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ

Οδυσσεύς
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ

ΣΥΜΒΑΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Εἰς τὴν Ὀδύσειαν τοῦ Ὀδυσσεύς Ἀνδρούτσου παρενέπεσέ ποτε ἐπεισοδιόν τι ὄντως παράδοξον καὶ δυσεξηγήτην. Οὐδέμια τῶν βιογραφιῶν τοῦ στρατηγοῦ ἀναφέρει αὐτό· καὶ ὅμως ὁ ἀγγλικὸς τύπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπιληφθεὶς τοῦ διατρέξαντος, ἐξέστηκεν εἰς παντοίας εἰκασίας καὶ ἐναντιολογίας. Πληχθὲν εἰς τὸ ἐδρωτότερον τὸ ὑπερφιλότημον τοῦ βρετανικοῦ χαρακτῆρος, ἐπεχείρησε τότε νὰ παραστήσῃ τὴν καταμήνυσιν τοῦ Ἑλλήνου ὑπάρχοντος ὡς τι πλάσμα γραικικῆς ἢ εὐ πανουργίας, ἐπινοήθη ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐξεστῆραι κατὰ τῆς δυσμεναιούσης ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κοινῷ. Ἄλλ' ἢ ἀφελῆς καὶ λεπτομερῆς ἔχθεσις τοῦ περιστατικοῦ, οἷα σὺν τῇ ἰδιοχειρῷ ὑπογραφῇ αὐτοῦ τοῦ Ὀδυσσεύς διεπέμθη πρὸς τὸν Ἄγγλον ναύαρχον, ἀπαλλάττει μὲν πάσης προσωπικῆς εὐθύνης τὸν Σοφιανόπουλον, γραμματεῖα τοῦ στρατηγοῦ, κατηγορηθέντα ἐπὶ ἀδθαδείᾳ καὶ δολιότητι, ἐὰν δὲ ἀποκρίνωται δὲν ἀποδεικνύῃ τὸ προδοτικὸν τοῦ Ἄγγλου τόλμημα, τοῦλάχιστον ἐξαλείφει τὰς κακοβούλους παρεξηγήσεις, δι' ὧν ἐπειράθησαν τὰ φιλότουρκα ὄργανα νὰ προσμαυρώσωσι τοὺς ὑπὲρ ἑλευθερίας ἀγῶνάς μας. Ἄλλως τε εἰς τὸ μονόκροτον ἀγγλικὸν πλοῖον δὲν ἐπεβιάσθη μόνος καὶ ἀσυνόδευτος ὁ γενναῖος στρατηγός· συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ ὑπασισταὶ καὶ σύντροφοι, μάρτυρες αὐτόπται καὶ οὗτοι συνυχόντες τῆς διαδραματισθείσης πράξεως. Συχνάκις δὲ ὁ Ὀδυσσεύς, καλ' οὖς ἐπέζησεν ὀλίγους μῆνας, ἐν τῷ ἀναπολήσει τὸν κίνδυνον εἰς ἃν περιέπεσεν ἀπροσδοκῆτως τὴν 1 Μαρτίου 1824, συχνάκις ἀπεφάνθη ὅτι χωρὶς τῆς ἐτοιμότητος καὶ ἀκώτητος του (πολυβρόλητος ἦτο ἡ ταχυποδία του) ἤθελε καὶ αὐτὸς λάβει εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν αὐτὸν θάνατον τοῦ πατρός του.

Ἄντι ἱστορικῆς ἀρρηγήσεως, ὁ ἀναγνώστης θέλει βεβαίως προτιμῆσαι νὰ ἀρυσθῇ τὰς περιπετείαις τοῦ συμβεβηκότος εἰς αὐτὴν τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, αἱ ἐπιστῆμοι καὶ ἰδιόγραφοι ἀποδείξεις τῆς ὁποίας σώζονται εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας ἀκέραιον χαρτοφυλάκιον τοῦ στρατηγοῦ. Αἱ ἐπίμνεαι δύο ἐπιστολαί, ἃν ἡ μὲν ἐλληνικὴ, ἡ δὲ γαλλικὴ, ἃν καὶ μηδὲν διατρέπουσαι ἐπὶ ὀρθοπερίᾳ, οὐχ ἦττον δύνανται ποτε νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τοῦ γεγονότος.

Ἐν Λιβόρνῳ, Ἰανουάριος τοῦ 1880.

*Ζ

Κύριε Ἀρχιναύαρχε
Μὲ λύπην μου σὰς παρόρησιάζω τὰ παράπονα μου περὶ τοῦ φερσίματος ἐνός σας ἀξιωματικοῦ, καὶ ἐλπίζω ἀναμφιβόλως νὰ ἐκλύσω εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν σας, δικαίως παρ' αὐτοῦ παρωρογισμένην. Πληροφορημένος τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως νὰ φυλάττη μίαν στενὴν οὐδετερότητα εἰς τὸν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ τούρκου πόλεμον, μὲ φαίνεται ὅτι ἀποβάλλετε δημοσίως κάθε φέρσιμον τῶν ἀξιωματικῶν τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣτις πρέπει νὰ εὑρίσκειται μεταξὺ εἰς τοὺς Ἄγγλους καὶ Ἑλληνας—Τὴν 28 φεβρουαρίου ἐφθάσεν εἰς τὸν λιμένα Δράκον ἡ Κορβέττα τῆς αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος Μεχ Τλίνθ. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Καπιτάνος μὲ πολλοὺς ἀξιωματικούς του ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν νὰ παρατηρήσῃ τὰς ἀρχαιότητας. Τοὺς ὑπεδέχθη μὲ τὸ χρεοστούμενον εἰς τὸν βαθμὸν τους σέβας καὶ τοὺς εὐκόλωνα κάθε πρᾶγμα διὰ νὰ παρατηρήσουν. Ὁ καπιτάνος μὲ προσκαλεῖ νὰ ἔλθω εἰς τὸ πλοῖόν του τὴν ἐρχομένην ἡμέραν, καὶ πλήρης ἀπὸ σέβας, καὶ ἔχοντας πίστιν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους ἦλθον εἰς τὸ κάλεσμα. Ἄλλ' αἰφνιδίως βλέπομεν ὅτι τὸ πλοῖον κάμνει πανία, καὶ ἡμεῖς ἀνεχωρούσαμεν, χωρὶς νὰ θέλωμεν, ἀπὸ τὸν λιμένα. Ἐκθαμβος διὰ τὸ ἀνέλπιστον τοῦτο συμβεβηκός, οἱ στρατιῶται μου, οἵτινες μ' ἐσυντρόφευον, μὲ δίκαιον λόγον ταραχθέντες δι' αὐτὸ τὸ κάωμα, ἐτοιμάζοντο νὰ μὲ ὑπερασπισθοῦν, καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀκολουθήσουν φόνοι. Ἴσως, ἂν εἰς αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐγὼ δὲν ἐπήδουν εἰς μίαν βάρκαν ταχύτατα, εὐρεθείσασιν εἰς τὰ πλευρὰ τῆς Κορβέττας, ἴσως, λέγω, αὐτὴ ἡ σκηνὴ δὲν ἐτελείονε χωρὶς χύσιν αἵματος. Ὅσον ἐρευνᾷ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, τόσον περισσοτέρας ἀπορίας εὑρίσκω, καὶ δὲν ἤξεύρω τί λογῆς νὰ ἐξηγήσω τὸ φέρσιμον τοῦ Καπιτάνου: διότι ἂν ὁ σκοπὸς του ἦτον ἀθῶος, πῶς νὰ μὴ μὲ εἰδοποιήσῃ πριχοῦ νὰ σηκόσῃ πανία; διατί νὰ μὴ μὲ εὐγάλη ἔξω εὐθὺς ὁποῦ ἐδειξά κλίσιν καὶ τοῦ εἶπα ὅτι θέλω νὰ εὐγῶ ἔξω ἀπὸ τὸ καράβι του; Δὲν εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ τὸν εἶχον κ' ἐγὼ κλείσει τὸν καπιτάνον εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν ἦλθεν ἐκεῖ νὰ παρατηρήσῃ, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν

ἤθελατε σῆς μ' ἐρωτήσει τὸν λόγον τοιαύτης ὑβρεως; Ἀναμφιβόλως.

Πρέπει νὰ σᾶς εἰδοποιήσω κύριε Ἀρχιναύαρχε, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ Σουλτάνου ἐδιώρισε βραβεῖον εἰς ὅποιον τοὺς ὑπάγει τὴν κεφαλὴν μου, ὁμοίως καὶ πολλῶν ἄλλων ὀπλαρχηγῶν ἑλλήνων: καὶ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος καράζιον, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ Σμύρνην ἦτον διωρισμένον νὰ μ' ἀρπάξῃ μ' ὄλους μου τοὺς ὀπαδοὺς. Ἡ φήμη ἦν χαίρουσαν οἱ ἀξιωματικοὶ Ἀγγλοὶ εἰς τὰς πράξεις των ὅτι ἐνεργοῦν φρονίμως καὶ σταθερῶς μὲ κάμνει νὰ πιστεύσω ὅτι πάντοτε εἰς τὰ κινήματά τους ὀδηγοῦνται ἀπὸ ἓνα τέλος καὶ σκοπὸν καλὸν διὰ λόγους των. Καὶ ποῖος ἄλλος ἦτον ὁ σκοπὸς τους εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, παρά νὰ μ' ἀρπάξουν; Εἰς τὸν τρόπον ὥστε δύο πράγματα εἴμεθα βιασμένοι νὰ συμπεράνωμεν ἢ ὅτι ὁ Καπιτάνος εἶναι ἀνάξιος νὰ κατέχη τοιαύτας ὑψηλὰς ἀξίας καὶ νὰ διοικῇ ἐν πολεμικὸν πλοῖον ἢ ὅτι οἱ σκοποὶ του ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ μ' ἀρπάξῃ. Καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν εἴμεθα βιασμένοι νὰ στοχαζόμεθα τοῦτον τὸν Καπιτάνον μὲ ὀλιγωτέραν ὑπόληψιν παρ' ὅτι ἐσυνηθίζαμεν ἀφθόνως νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς ἐνός τοιοῦτου ἔθνους. Ἀλλ' ἐπειδὴ φοβοῦμαι κύριε Ἀρχιναύαρχε, ὅτι αὕτη ἡ ὑπόθεσις θέλει ἐκδοθῆ διὰ τοῦ τύπου (καὶ ἴσως ἀλλοιωμένη μὲ ὑπερβολὰς) εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν εὐρωπαϊῶν, μὲ φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς δώσω αἰτίαν νὰ κηρύξετε ὀφτιζιαλμέντε εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι αὐτὸ τὸ κάμωμα τοῦ καπιτάνου ἐγένεν χωρὶς τὴν ἀδειάν σας, καὶ ἀκόμη ὅτι τὸ μισεῖτε καὶ τὸ ἀποδοκιμάζετε. Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι κύριε Ἀρχιναύαρχε μὲ τὴν πλέον μεγάλην ὑπόληψιν διὰ τὸ ὑποκείμενόν σας

Ταπεινότητος δοῦλος

[Ἰδιόγρ. ὑπογρ.] ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

L'original

Athènes 3me Mars 1824 N. S.

Monsieur, je viens de voir M. Sophianopolo qui a demandé de moi un écrit de ce qui s' est passé hier aboard la Corvette Anglaise; quant à moi je ne vois pas l'objet de cette demande, car vous étiez présent aussi bien que moi, et je n'ai rien à vous dire sur ce sujet que de ce que vous avez vu de vos propres yeux. Cependant je remarque à travers la conduite de M. Sophianopolo des soupçons que j'avais tramé, ou au moins que j'avais eu connaissance d'un complot pour vous emporter. Ici il ne s'agit que de soupçons, parceque, les preuves faisant défaut à vous-même aussi bien qu'à moi, l'affaire reste seulement sur les probabilités et sur les garanties d'une conduite passée. — Est-ce que depuis deux ans que je suis en Grèce j'ai fait une

seule action qui mérite autre chose que l'estime et la confiance des grecs? Ce n'est pas ainsi sur un simple soupçon qu'une nation doit effacer deux ans de service gratuit. Quant aux probabilités, croyez-vous que j'aurais été aussi insensé de retourner à Athènes si j'avais eu de pareilles intentions? Assurément j'aurais parti sur le bâtiment. — Par ce bâtiment j'ai envoyé deux lettres une à Tombasi à Idra, et une à M. Nicolo Kalergi pour m'envoyer ici de l'argent. Vous pouvez vous informer si cela est vrai; et assurément je n'aurais pas fait telle démarche si je m'étais proposé de vous enlever. Aussi ai-je envoyé une lettre à M. Blacquiere, l'auteur du rapport sur la Grèce, dans la quelle je lui offre la somme de mille livres sterling de ma poche pour l'exécution d'un plan que je n'ai jamais cessé de proposer aux Grecs depuis que je suis dans le pays. Si je peux réussir à faire l'armement en question je ne doute pas de rendre plus de service à la cause grecque que n'a jamais été rendu déjà. — Quant aux intentions du capitaine de la corvette, je suis convaincu que vos soupçons sont entièrement dépourvus de fondement, et qu'il répondrait de sa tête au gouvernement Anglais pour une semblable action. Aussi suis-je également sensible de l'impossibilité de vous persuader que ses intentions étaient innocentes; parceque vous ne connaissez pas la marine anglaise comme moi, et peu importe ce que vous croyez à cet égard, mon intention n'étant pas de me faire l'apologiste de la conduite du capitaine. Je suis plus courroucé contre lui que vous ne pouvez être, car il compromettait et ma réputation et ma sûreté même par sa conduite insensée. . . . Mais en Angleterre, comme partout ailleurs, il y a des gens de grande famille, dont le pouvoir les place en quelque sorte au dessus des loix, et le capitaine en question en est un.

Or, en envisageant la conduite de cet officier, comme je la fais, c'est-à-dire comme une bêtise causée par l'ivrognerie, je suis loin de vous conseiller de passer le fait sous silence. Il a compromis et votre dignité et la mienne. Je vous conseille donc de faire une réclamation officielle auprès du Commandant de la station. Je vous envoie ci-jointe une lettre conçue dans les termes que je crois qu'on devrait employer. S'il vous semble bon de l'adopter, je me chargerais de la faire imprimer dans les journaux anglais accompagnée d'un rapport sur cet évènement. J'ai l'honneur d'être avec considération

[Ἰδιόγρ. ὑπογρ.] FRANK HASTINGS.

4me Mars—P.S. La frégate l'Euryalus est

actuellement à Smyrne. Le capt. du brig me dit qu'elle doit venir ici. Elle doit se rendre aussi dans un mois à l'île de Casso, de sorte qu'on peut envoyer une copie à Smyrne, une à Casso, et garder une autre ici pour le Commandant en cas qu'il arrive. Je conseillerais aussi de faire un rapport officiel au gouvernement grec, afin qu'il puisse faire des réclamations de son côté. — Je serais bien aise de savoir si M. Sophianopolo a réellement été chargé par vous dans cette affaire, car je viens d'entendre quelque chose qui me fait croire que sa conduite a été dictée seulement par sa propre impertinence et duplicité.

Πρὸς τὸν γενεώτατον Στρατιγὸν καπ. Οδεσσέων εἰς Ἀθήνας.

KINEZOY ΠΑΘΗΜΑΤΑ EN KINAI

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετὰ φρ. Ἀγγέλου Βλάχου
Συντάξις ἐδὲ σελ. 65.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Ἄ Κραίη καὶ ὁ Φράυ ἐπισκέπτονται ἐκ περιεργείας τὸ κότος τοῦ Σάμ-Γέπ.

— Ποῦ εἶμεθα, πλοίαρχε Γίν; ἠρώτησεν ὁ Κίν-Φό ἀφοῦ παρήλθεν ὁ κίνδυνος.

— Δὲν ἤξεύρω σωστά, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος, οὐτινος εἶχε πάλιν φαιδρυνθῆ τὸ πρόσωπον.

— Εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πέ-Τσέ-Λί;

— Ἴσως.

— Ἢ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Λεάο-Τόγγ;

— Πιθανόν.

— Ποῦ θὰ προσορμισθῶμεν;

— Ὅπου μᾶς ἴαγῃ ὁ ἄνεμος.

— Καὶ πότε;

— Εξέρω κ' ἐγώ!

— Ὁ ἀληθὴς Κινέζος ἤξεύρει πάντοτε, κύριε πλοίαρχε, ἀπήντησε δυσθύμως ὁ Κίν-Φό.

— Εἰς τὴν ξηρὰν μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος Γίν, ἀλλ' ἔχει καὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

Καὶ τὸ στόμα του διεστάλη γελῶν ἕως ἐν τῶν ὤτων του.

— Δὲν εἶνε πρᾶγμα νὰ γελᾷς! παρετήρησεν ὁ Κίν-Φό.

— Οὐδὲ νὰ κλαίω ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι, καίτοι οὐδεὶς ὑπῆρχε κίνδυνος, ἀδύνατον ἦτο εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ Σάμ-Γέπ νὰ ὀρίσῃ τὴν θέσιν του, ἀφοῦ δὲν εἶχε πηξίδα. Ἐπειδὴ ὅμως, ὅπως δὴ ποτε, ἡ ξηρὰ θὰ εὐρίσκετο πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν τοῦ ὀρίζοντος, καὶ ζήτημα μόνον ἦτο ἡ ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασις, ὁ πλοίαρχος Γίν δὲν ἤθελε βεβαίως διστάσει ν' ἀναπετάσῃ τὰ ἰστία του πάντα καὶ νὰ λάβῃ ἐκείνην τὴν διεύθυνσιν, ἂν ἦτο τοῦτο δυνατόν.

Ἄλλὰ τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀδύνατον, διότι τὸν τυφῶνα εἶχε διαδεχθῆ ἐντελής γαλήνη, καὶ οὐδεμίαν πνοὴν ἀνέμου ἐρρυτίδου τὴν θάλασσαν.

— Ὡραῖα! διελογίσθη ὁ Κίν-Φό, μετὰ τὴν τρικυμίαν, ἥτις μᾶς παρέσυρεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ἦλθε τὸρα ἡ γαλήνη, ἥτις μᾶς ἐμποδίζει νὰ πλησιάσωμεν εἰς τὴν ξηρὰν.

Ἀποτεινόμενος δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον,

— Πόσον ἠμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ αὐτὴ ἡ γαλήνη; ἠρώτησεν.

— Εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, κύριε; ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος. Ποῖος ἤξεύρει;

— Ὡρας ἢ ἡμέρας;

— Ἡμέρας ἢ ἑβδομάδας! ἀπήντησεν ὁ Γίν μετὰ μειδιάματος ἐγκαρτερήσεως, ὅπερ ὀλίγου δεῖν ἔφερον εἰς ἀπόγνωσιν τὸν ἐπιβάτην του.

— Ἐβδομάδας! ἀνέκραξεν ὁ Κίν-Φό. Καὶ νομίζεις ὅτι ἠμπορῶ ἐγὼ νὰ περιμένω ἑβδομάδας;

— Δὲν γίνεται ἄλλῶς, ἐκτὸς ἂν σύρωμεν ἡμεῖς μόνοι τὸ πλοῖον.

— Ὡς τὸν διάβολον καὶ τὸ πλοῖόν σου καὶ ὄσους περιέχει, πρῶτον ἐμὲ, ὅστις εἶχα τὴν ἀνοησίαν νὰ ἐπιβιβάσθω εἰς αὐτό.

— Κύριε, ὑπέλαβεν ὁ πλοίαρχος Γίν, θέλετε νὰ σᾶς δώσω δύο καλὰς συμβουλὰς;

— Λέγε.

— Πρῶτον νὰ ὑπάγετε νὰ κοιμηθῆτε μετὰ τὴν ἡσυχίαν σας, καθὼς θὰ κάμω κ' ἐγώ.

— Ἐπειτα; ἠρώτησεν ὁ Κίν-Φό, ἀγανακτῶν πλείοτερον ἐκ τῆς γαλήνης τοῦ πλοίαρχου ἢ ἐκ τῆς γαλήνης τῆς θαλάσσης.

— Ἐπειτα νὰ μιμηθῆτε τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ὁποίους ἔχω εἰς τὸ ἀμπάρι. . . Αὐτοὶ ποτὲ δὲν παραπονοῦνται καὶ περνοῦν τὸν καιρὸν τῶν μετὰ μεγάλην ὑπομονήν.

Μετὰ τὴν φιλοσοφικὴν δὲ ταύτην παρατήρησιν, ἀξίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ Βάγγ, ὁ πλοίαρχος μετέβη εἰς τὸν κοιτωνίσκον του, ἀφίει δύο τρεῖς τοῦ πληρώματος ἐξηπλωμένους εἰς τὸ κατάστρωμα.

Ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ὁ Κίν-Φό περιεπάτησεν ἀπὸ τῆς πρύμνης εἰς τὴν πῆρραν, σταυρῶν τοὺς βραχιόνας καὶ παίζων ἐξ ἀνυπομονησίας τοὺς δακτύλους του. Εἶτα δέ, ἀτενίζων ἔσχατον βλέμμα πρὸς τὴν ἀκίνητον ἐκείνην ἔκτασιν, ἥς ἡ βάρις κατεῖχε τὸ κέντρον, καὶ ὑψῶν τοὺς ὤμους, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μεσόστεγόν του, χωρὶς ἂν ν' ἀποτεινῇ τὸν λόγον πρὸς τοὺς Φράυ-Κραίγ.

Οἱ πράκτορες ἐν τούτοις ἦσαν ἐκεῖ, στήριζόμενοι ἐπὶ τοῦ περιτοναίου, καὶ συνδιαλεγόμενοι πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὸ εἶθός, χωρὶς νὰ ὀμιλῶσιν. Εἶχον ἀκούσει τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Κίν-Φό καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῦ πλοίαρχου, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ μετᾶσχωσι τοῦ διαλόγου. Πρὸς τί, ἄλλως, ν' ἀναμιχθῶσι, καὶ διατί, πρὸ πάντων, νὰ δυσαρεστηθῶσι κατὰ τῆς βραδύτητος ἐκείνης, ἥτις τοσαύτην προῦξέει ἀγανάκτησιν εἰς τὸν πελάτην τῶν;

Ἢ τοῦ καιροῦ ἀπώλεια ἦτο δι' αὐτοὺς κέρ-